

Nr 26.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Malmö, *angående förbud att vid västkusten under häckningstiden taga sjöfåglars ägg.*

Fågellivet på vissa delar av västkusten håller nästan på att dö ut. Orsaken härtill är det hejdlösa äggröveri, som där pågått några år, särskilt under kristiden. Nu finnes förbud mot att under häckningstiden taga ägg från vissa fågelarter, medan för andra sådant saknas. Personer, som tillägna sig ägg från de oskyddade fåglarna, kunna utan kontroll och när som helst bestiga holmar och skär. De nöja sig då icke med att taga de oskyddade fåglarnas ägg utan taga även de fåglars ägg, mot vilka förbud är stadgat. Och befolkningen, som med ledsnad ser fågelstammen allt mer reducerad, kan icke utöva någon som helst kontroll, då fågelplundrarna vid påminnelser alltid föregiva att de taga endast de ägg, mot vilka förbud icke är utfärdat.

För att få ett slut på dessa äggplundrares verksamhet måste mera effektiva medel till. Förbudet mot att taga ägg under häckningstiden, månaderna maj, juni och juli, måste utsträckas till att gälla *alla* sjöfågelarter, åtminstone tillsvidare eller intill dess fågelstammarna ökat till de antal, som existerade före 1914. Det område, som bör komma i åtnjutande av det allmänna förbudet mot att taga ägg, är bland annat främst Bohuslänska skärgården. Genom av Kungl. Maj:t gjord förfrågan hos länsstyrelserna å västkusten skall området för förbudet närmare kunna fastställas.

De fåglar, som närmast böra beröras av ett förbud, äro — utom de som redan äro skyddade, såsom ejdern, gravand, strandskatan — skrakand, gräsand, måsen, havstrut, tärnan, tejsten med flera. Det finnes möjligen flera slag av sjöfågel, som häckar utefter västkusten. Förbudet bör därför, därest skyddet skall bliva effektivt, gälla *alla* fåglar.

Kontroll och bevakning har givetvis sina svårigheter. Kontrollen kan dock bli ganska effektiv, därest den planlägges på förhand. En anhållan hos den frivilliga motorklubben om dess medverkan för bevakning av skärgården därborta skulle alldeles säkert icke lämnas obeaktad, därest fri drift åt dem eventuellt kunde utanordnas av statsmedel. Bevakningen kunde till exempel planläggas så, att Bohuslänska skärgården uppdelades i ett flertal bevakningsdistrikt, inom vilka de frivilliga motorbåtarna under häckningstiden kunde patrullera på obestämda tider av dygnet. Varje patrulleringsområde borde per båt icke vara större än till exempel området Kyrksund—Gullholmen med huvudstation å Karingön eller Hellevikstrand. I samma utsträckning böra områdena kunna uppdelas utefter kusten. De inre farlederna med mera skogbeklädda stränder kunde givetvis uppdelas i större bevakningsområden, enär det naturliga skyddet för fåglarnas bon där är större än ute i den kala skärgården. Vissheten om att bevakning var anordnad skulle utan tvivel också verka avskräckande på personer, som annars i äggröverisyfte beträtt holmar, kobbar och skär. Och fågellivet, som befolkningen nu saknar, skulle snart ökas till sin forna riklighet.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen behagade besluta att i skrivelse hos Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t i den Kungl. Jaktstadgan låta införa och utsträcka gällande förbud mot att under häckningstiden taga vissa fågelägg att tillsvidare för västkusten gälla *alla* sjöfåglars ägg.

Stockholm den 18 januari 1921.

Joh. Nilsson,

Malmö.